

vîndu-se de stîncă d'assupra cărîia mîntîitoru-lî lămîi se arpîta în picîoare.

Se fîcîz unî minîtî de tîcere: plîncerile lîi Iisîs, цemetеле mîmei, батжокъриле omorîtorîlorî, înjîrîtîrеле fariseîlorî, тръмвîцеле temple-lîi, toate тькъръ!

Nîmaî зрекîле încерîlorî азîръ sromotъ-lъ a o mîie de lămîi каре се ретъческъ în nemîrîinîre, шî каре шî спънеа зна алтеîа ачелле къвîнте пе каре Iisîs ле зичеа pentръ a trea оаръ în sîffletъ-lъ sъ, — къчî нъ маî авеа пстереа де а ле спъне таре: „Еартъ-ле лоръ, таîкъ! нъ шîiъ че факъ!“

Атîнчî, пстъръ съ vazъ пе Iisîs, авîндъ пе Dimas în dreanta sa, шî пе Цестас în стънга; omorîtorîi î întorsesserъ къ faца къре nordî-westî, pentръ-къ trebъzîа ка ворбеле профетîlorî съ се împlîneasкъ întръ toate, шî pentръ къ Ieremia sîssesse: „Voîđ fi pentръ dînшîi ка unъ vîntî arzîtorî; îi voîđ pesnîndî înaîntea neoaspîlorî лоръ; ле voîđ întoарче snatele, шî faца mea, în zîoa перзърîi лоръ!“ Afаръ де asta mîlî mai înaînte, împîratъ-lî-profetî sîssesse, în psalmъ-lî LXV: Okîi seî sîntî întоршî supе partea naцîzîlorî!“

Întр'ачелъ momentî, Iisîs înfîdîmeа vederea чеa maî mîреадъ шî чеa maî dъperoasъ: — сьнцеле кърцеа де пе frîntea sa шî î împlеа okîi; сьнцеле кърцеа dîn mъnele same; сьнцеле кърцеа dîn picîoareле same; пъръ-lъ съ сьнцератî î къдеа пе frînte; барба sa сьнцератъ се lînîа пе pentъ-lъ съ, брацеле same, пшmîi seî, picîoareле same, totî трънъ-lъ съ, întр'unî къвîntî,